

AUSTIN 200 J4 VAN

Unicum

TEKST EN FOTOGRAFIE
ARNO LINGERAK

Frank Julius zocht op internet naar een Volkswagen T1, maar kwam toen deze Austin J4 tegen. Hij is gaan kijken, kocht hem en heeft daar geen spijt van gehad.

Ik zat een tijdje geleden door omstandigheden zonder auto en ik had zin om iets aan te pakken, iets om me op te focussen. Dus kocht ik een Volkswagen Kever. En toen begon het: wat laswerk doen, hier en daar iets spuiten, de techniek aangepakt en ik heb ook nog het motorblok van een Porsche 356 gemonteerd. Ik ben gewoon begonnen en als ik er niet uitkwam, vroeg ik om advies aan iemand of zocht ik op hoe het moest. Dat smaakte naar meer en dan is een VW Bus een mooie volgende stap. Ik zocht overal, totdat ik opeens een advertentie tegenkwam met daarin deze Austin. Er stond in dat de Austin J4 veel zeldzamer en leuker is dan een Volkswagen T1, maar doordat ik op 'T1' zocht, kwam deze advertentie naar boven.

Ik vond het gelijk een grappig ding. Ik stuurde de advertentie enthousiast door naar

een vriend, maar die maakte zich zorgen over de verkrijgbaarheid van onderdelen. Maar een snelle zoektocht leerde al snel dat er heel veel verkrijgbaar is voor deze auto, via de verschillende Mini-specialisten. Dus ik besloot erheen te gaan. Het was op een zondag, maar ik had de handelaar een berichtje gestuurd en die appte terug dat de Austin buitenstond: ga maar kijken! Hij stond er wat zielig bij, ik ben er eerst eens een paar keer omheen gelopen. Toen even voorzichtig aan de deur gevoeld en die bleek open te zijn. Net toen ik erin zat, kreeg ik weer een bericht: de sleutels liggen er ook in hoor, je kunt hem dus even starten! Meteen nadat ik dat gedaan had, wist ik het, dacht ik: dit is helemaal niets voor mij. Het bleek een diesel te zijn, wát een enorm rookgordijn werd er meteen getrokken! Maar toch keek ik even verder en ik zag al snel dat de basis best goed was. Thuisgekomen

merkte ik dat ik die Austin in mijn hoofd bleef zitten, het autootje liet me niet meer los. Dus de volgende dag heb ik de verkoper weer gebeld, hebben we nog wat gepraat en voor ik het wist had ik een Austin J4 gekocht.

Grote stukken rijden ging niet, daarvoor had hij te lang stilgestaan. Hij moest dus op een oprijwagen gehaald worden. Toen ik de motor aan de praat had, kon ik echter de eerste versnelling niet vinden, ik heb een kwartier zitten zoeken en proberen. En toen ik de transporter

Veel simpeler kan het niet: stuurstangetje en pook door de bodem, platte stoeltjes, dun stuurtje, speakertje en een klok. Onder: deze Austin is destijds in Bussel geproduceerd.

was opgereden, kreeg ik de motor niet meer uit. Daarvoor blijkt ergens een knop, verborgen, tussen de stoelen, te zitten... Vervolgens ben ik gaan kijken hoe ik de Austin zou kunnen opknappen. Veel zelf doen? Netjes in de lak zetten met een roller? Of wegbrengen? Maar de vraag was of dat financieel wel zo verstandig zou zijn. Hoe langer ik erover nadacht, hoe leuker ik de auto begon te vinden en hoe minder belangrijk het 'verstandige' werd. Bij een bevriende plaatwerkerij kon ik de auto in een hoek zetten en zijn we twee weekenden met vijf man aan het demonteren en schuren geweest. Toen was de bus helemaal kaal en begon de zoektocht naar onderdelen. Ik kreeg toen ook steeds meer idee hoe ik de auto wilde hebben. Die geweldige groene kleur zag ik op een Jaguar en ik wist gelijk dat ik die ook op mijn Austin wilde hebben. En dan met een crèmekleurig bovenste deel. Het zag er in een woord prachtig uit, toen de auto uit de spuitcabine kwam. Ik heb vooraf

gezegd dat ik hem niet té perfect wilde hebben, dus niet elk golfje in het plaatwerk hoefde vlak geplamuurd te worden. Vroeger waren ze ook niet zo strak, toch?

En dan komt onvermijdelijk de volgende stap. Het interieur, de bekleding en de aankleding... De oude stoelen zitten erin met nieuwe bekleding en het dashboard is ook mooi gemaakt. De bumpers waren echter niet meer te krijgen, in plaats daarvan heb ik van andere bumpers deze hoekjes gemaakt en erop gezet. Het onderstel is wat verlaagd, dat staat 'm goed. Zeker met die rode wielen. Achterin ligt een visgraat parketvloer. Het is nu echt een unicum, wanneer zie je nou een Austin J4? Het rijdt trouwens ook heel apart. Hij stuurt enorm indirect, rookt nog steeds als een schoorsteen en bij 75 kilometer per uur houdt het helemaal op. Maar wat is het een fantastische auto en wat heb ik er al veel plezier van gehad.

★ Hij stuurt enorm indirect en rookt als een schoorsteen ★

De eigenaar

NAAM Frank Julius, 42 jaar, Marsum

BEROEP Reclamemaker

TOEKOMSTPLANNEN Die vloer achterin wordt nog opgehoogd en dan komt er een bed in. We gaan leuk festivals bezoeken in de komende zomer!

Weetjes

In Engeland was de Austin J4 een bekende verschijning in de jaren zestig. De post reed ermee (in knalrode exemplaren) en de politie had ze in het zwart. Op de hoes van de Beatles-Ip Abby Road staat er rechts achter het zebrapad ook eentje. Dat is de auto van de agent die het verkeer regelde bij die fotoshoot. In Nederland was de J4 zeldzaam. Franks Austin heeft vroeger met Rivella-reclame rondgereden. Mocht u iets meer weten over deze auto, laat het ons weten, wij sturen uw bericht dan door!

Austin 200 J4 Van

bouwjaar	1969
nieuw prijs	n.b.
gemaakt van/tot	1960-1974
geschatte waarde	€ 10.000,-
topsnelheid	80 km/h
acceler. 0-100	n.v.t.
gem. verbruik	n.b.
motor	vier-in-lijn, diesel, 1489 cm ³
max. vermogen	41 pk
max. koppel	87 Nm
transmissie	handgeschakeld, viertraps, achterwiel aandrijving
massa leeg	1210 kg

Fabrieksgegevens, voor zover te achterhalen

Kijk op [YouTube.com/autovisie](http://www.youtube.com/autovisie)